ฉบับพีเศษ หน้า ๑

เล่ม ธอ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอกุลยเคช ป.ว.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นปีที่ ๒ ธ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มื พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา ขึ้น เป็นมหาวิทยาลัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๓" มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๔๔๗

มาตรา ๔ ให้วิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระ ราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๔៩๗ เป็นมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็น นิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษา การตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและการ วิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำ การวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัย และสำนักเพื่อส่งเสริม วิชาการเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดือาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก กณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ และ ภาควิชา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันและสำนักอาจมีสำนักงานเลขา-นุการได้

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ธ การจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหา-วิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการ ชั้นสูงอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการ ศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง นั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้น สูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือการเลิกบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่สมทบในมหาวิทยาลัย ให้ ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และประกาศในราช กิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการ ชั้นสูง ที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่างๆ ของ มหาวิทยาลัย
 - (๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ตาม (๑) และ (๒) ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่ง กระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิชีการงบประมาณ มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้อง จัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตาม เงื่อนใจ ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒ การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายก สภามหาวิทยาลัยซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน และผู้ อำนวยการสำนัก ถ้ามี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดย ตำแหน่ง กับกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสิ่คน และไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณี
ที่มีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งรอง
อธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภา มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหา-วิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิพันจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว หรือ ในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งกรรมการสภามหา วิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้ แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งได้ แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้ำที่ควบคุม ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และมีอำนาจและหน้ำที่ ดังนี้

- (๑) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของมหาว**ี**ทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาให้สอดกล้องกับมาตรฐาน เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐกำหนด
 - (๓) จัดหาวิธีการให้กิจการของมหาวิทยาลัยเจริญยิ่งขึ้น

- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวม และเลิก คณะ บัณฑิต วิทยาลัย สถาบัน สำนักและภาควิชา
- (๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย และ สถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือเลิกบัณฑิต วิทยาลัย วิทยาลัย และสถาบันวิชาการชั้นสูงที่สมทบในมหา-วิทยาลัย
- (๓) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รอง อธิการบดี กณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการ สำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย
- (ฮ) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้คำแนะนำหรือดำเนิน การในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ เรียกประชุม สภามหาวิทยาลัย ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้ง แต่ ห้าคนขึ้นไปร้องขอให้ สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นายก สภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุม อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณี
ที่นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมาย
ให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้
บุคคลนั้นมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัย
ในการประชุมนั้น แต่ถ้าไม่ได้มอบหมาย หรือบุคคลที่ได้รับ
มอบหมายไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามี คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชื่อาด

มาตรา ๑๘ ให้มือธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับ ผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดี คนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ อธิการบดีจะมอบหมาย

อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ การ ถอดถอนอธิการบดีก่อนครบวาระ ต้องนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงถอดถอน

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และให้ ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ การถอดถอน รองอธิการบดีก่อนครบวาระ ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณวฒิดังนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา เอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ
- (๒) ได้ปริญญาและได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุคมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง รวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว รวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง หรือ
อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่
อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้
มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี หรือรองอธิการบดีไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภา มหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาการแทน อธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่า อธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๒ ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับ บัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือ หลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะ มอบหมาย

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับ บัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา กณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา ให้แต่งตั้งจาก กณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้ รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปี มิได้

มาตรา ๒๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับ บัญชารับผิดชอบ และจะมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะมอบหมาย

คณบดี และรองคณบดี ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ของ มหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๔ ในสถาบันและสำนัก ให้มีผู้อำนวยการเป็น ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะมีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือ หลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการ จะมอบหมาย

ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้แต่งตั้งจากกณาจารย์ ของมหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสีปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง ใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๕ ในแต่ละคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน และ สำนัก ให้มีคณะกรรมการประจำขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย คณบดี หรือผู้อำนวยการเป็นประธานกรรมการ รองคณบดีหรือ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการ ถ้า ไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีไม่ถึงสิ่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณาจารย์ในคณะหรือส่วนราชการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี เป็น กรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสิ่คน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็น เลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๕ มีอำนาจ

- (๑) วางระเบียบของคณะหรือส่วนราชการนั้นๆ ด้วย กวามเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณากำหนดหลักสูตร และรายละเอียด เกี่ยวกับ หลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
 - (๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดีหรือผู้อำนวย-การ

มาตรา ๒๗ ในการประชุมคณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๕ ให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๒๘ คณาจารย์ในบหาวิทยาลัยมีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือ ศาสตราจารย์พิเศษ
 - (๒) รองศาสตราจารย์
 - (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ มาตรา ๒๕ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้ำราชการพลเรือนสามัญ ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มี ความผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา 👊 ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา- วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
และได้ทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือ
ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้
ผลดี

- (๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็น ว่าได้ผลดี
- (๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา-วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสืบห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหา-วิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือ เทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา-วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็น พิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๒ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา เอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา มหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี
- (๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา โทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหา-วิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา

มหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีกุณวุฒิดังนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา เอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา มหาวิทยาลัยรับรอง
- (๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก

มหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุคมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรองและได้ทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุคมศึกษาอื่นซึ่งสภามหา-วิทยาลัยรับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๓๔ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจาก มหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็น ผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการ ศึกษา ตามกำแนะนำของคณบดีหรือผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี จากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

ฉบับพี่เศษ หน้า ๑๘ เล่ม ๕๑ ฅอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

หมวด ๓

<u>ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</u>

มาตรา ๓๕ ปริญญามีสามชั้น คือ เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๓๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษร ย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จ การศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ มีประกาศนียบัตรชั้นสูงอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาใจ ภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

- (๒) อนุปริญญาหรือประกาศนี้ยบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงขั้นปริญญา
- (๓) ประกาศนียบตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะ สาขาวิชา

มาตรา ๓๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์ แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญา นั้น ๆ

มาตรา ๔๐ มหาวิทยาลัขจะจัดให้มีครุยวิทยฐานะและเข็ม วิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของ ครุยวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุยวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดย มีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ มีเครื่องแบบเครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนิสิตได้ โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ถบับพิเศษ หน้า ๒๐ เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มีถุนายน ๒๕๑๗

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดใช้กรุขวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่อง
แบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัย
โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา
ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของ
มหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าใด้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า
ตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

<u>บทเฉพาะกาล</u>

มาตรา ๔๓ สำนักงานอธิการวิทยาลัย คณะวิชา และ ส่วนราชการอื่นซึ่งได้จัดตั้งขึ้นแล้วตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย วิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๔๔๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แบ่งส่วนราชการใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการ เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ให้หัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย มาตรา ๔๕ ให้ผู้ซึ่งคำรงตำแหน่งอธิการตามพระราช บัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๕៩๗ อยู่ในวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งอธิการบดี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ผู้ใดดำรงตำแหน่งในวิทยาลัยอยู่แล้วในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปจน กว่าจะได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๗ ให้บรรดาระเบียบและข้อบังคับที่ออกตาม พระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๔๔๗ ที่เกี่ยวกับ ราชการของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งใช้อยู่ในวันที่พระราช

ฉบับพีเศษ หน้า ๒๒ เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกีจจานุเบกษา ๒๘ มีถุนายน ๒๕๑๗

บัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีผลใช้บังคับต่อ ไปจนกว่าจะได้มีการ วางระเบียบและออกข้อบังคับในเรื่องนั้นๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ สัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ทำการสอนและวิจัยในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๔๘ ได้ผลิตบัณฑิตชั้นปริญญาตรีและปริญญาโทมาแล้วเป็น จำนวนมาก และยังมีโครงการที่จะผลิตบัณฑิตชั้นปริญญาเอกตาม แผนการพัฒนาการการศึกษาระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๕ – ๒๕๑๕) อีกต่อไป ประกอบกับกิจการของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้เจริญก้าวหน้า และขยายตัวมากขึ้นทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด สมควร ที่จะยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น